

ДО СВЕТА ТРОИЦА 2013 г.

Тази година открихме туристическия сезон твърде рано, още на 13. 01. Групата се събрахме у дома към 10.00 сутринта.

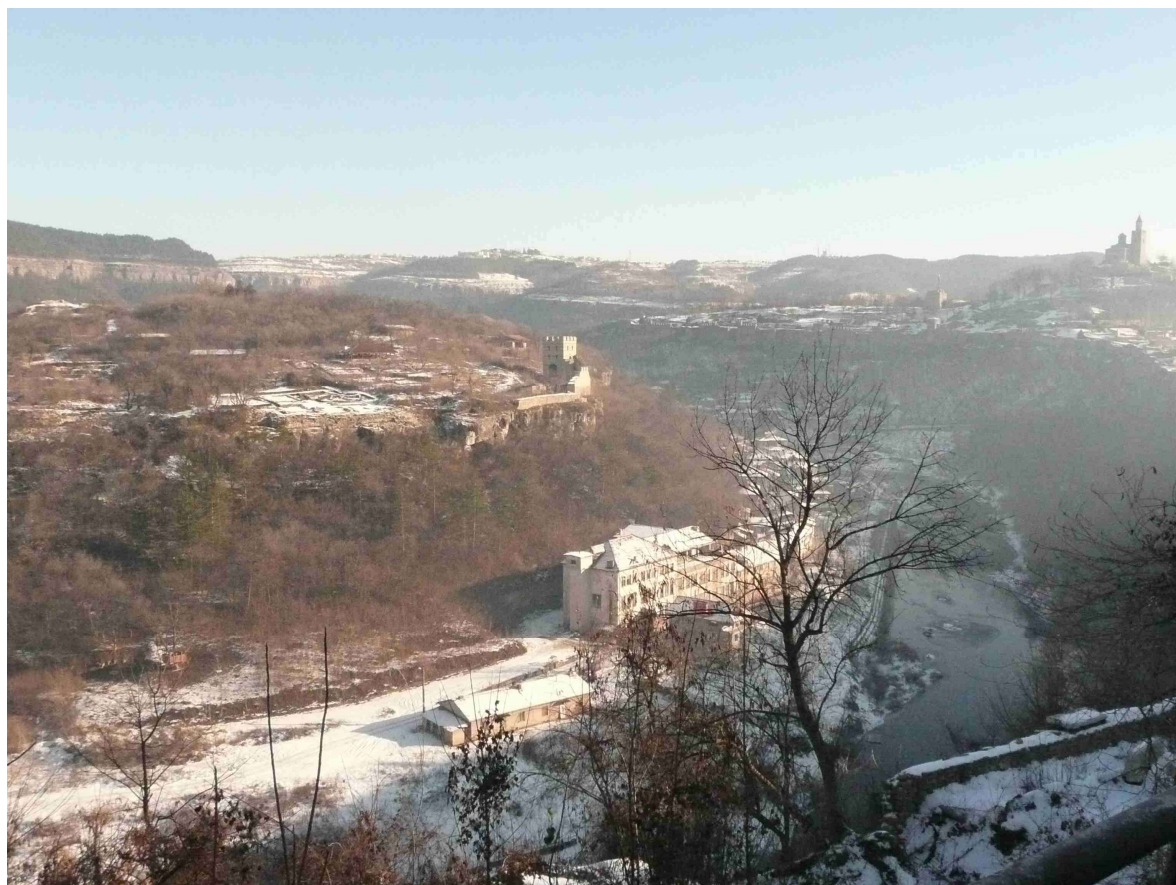
Времето си беше студено, под нулата, и се бяхме облекли добре. Носехме и по една щека за всеки случай.

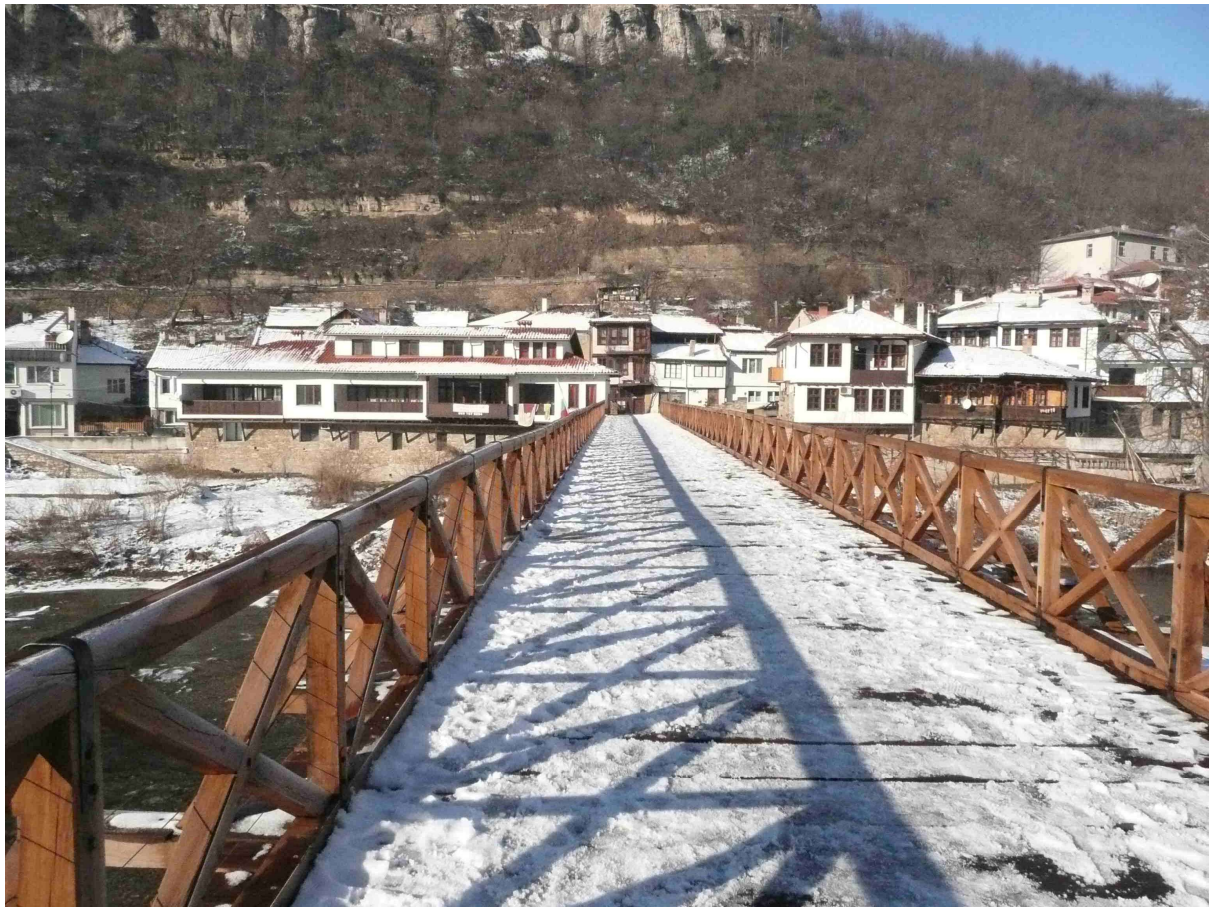
Тръгнахме към манастира като минахме покрай крепостта Царевец.

От ляво остана крепостта Трапезица.

Минахме по Владишкия мост, от тук дядо Владика хвърля кръста на Йордановден.

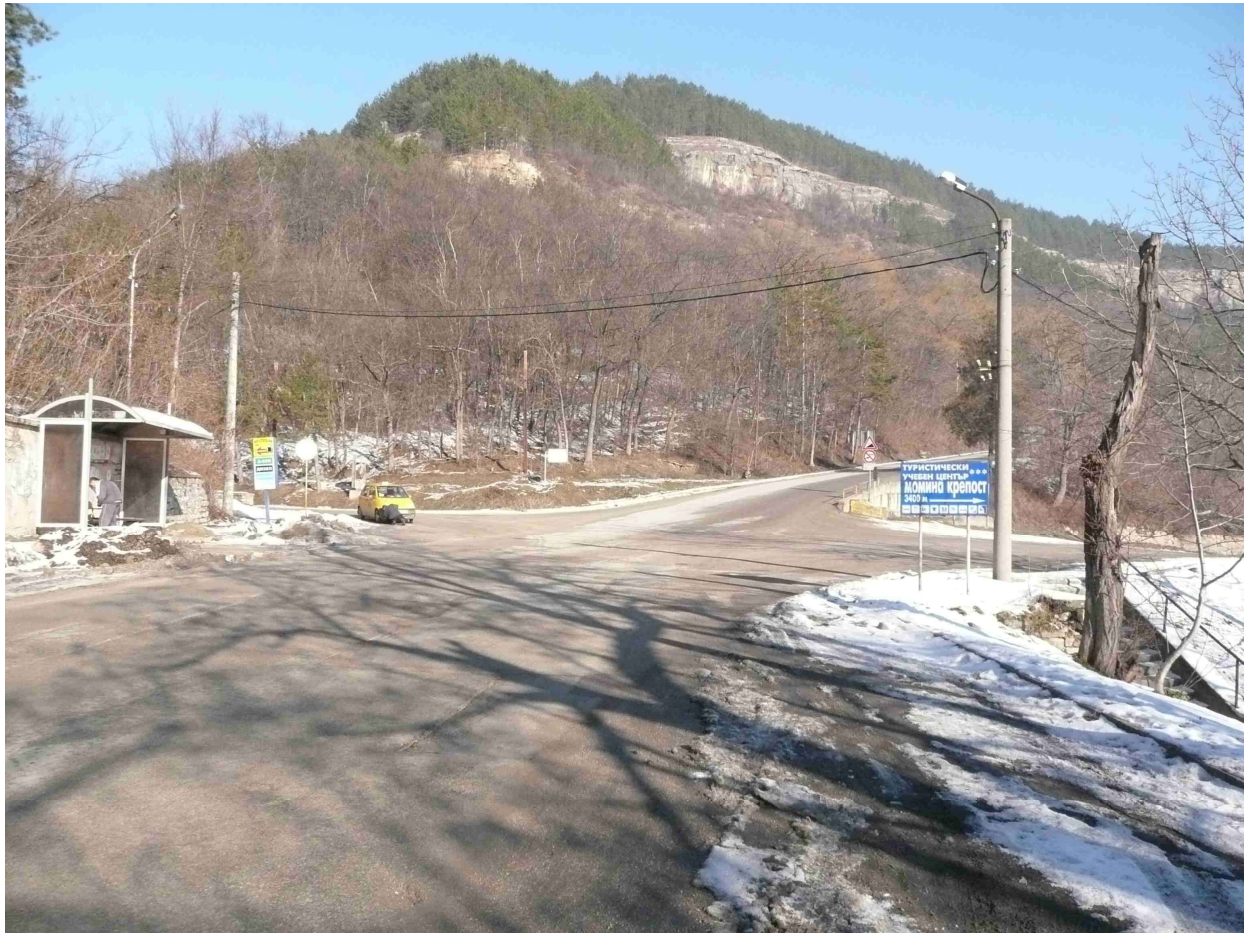
Покрай Чайната - пекарна на известния билкар Елмазов, където може да се хапнат продукти замесени с брашно от Лимец.

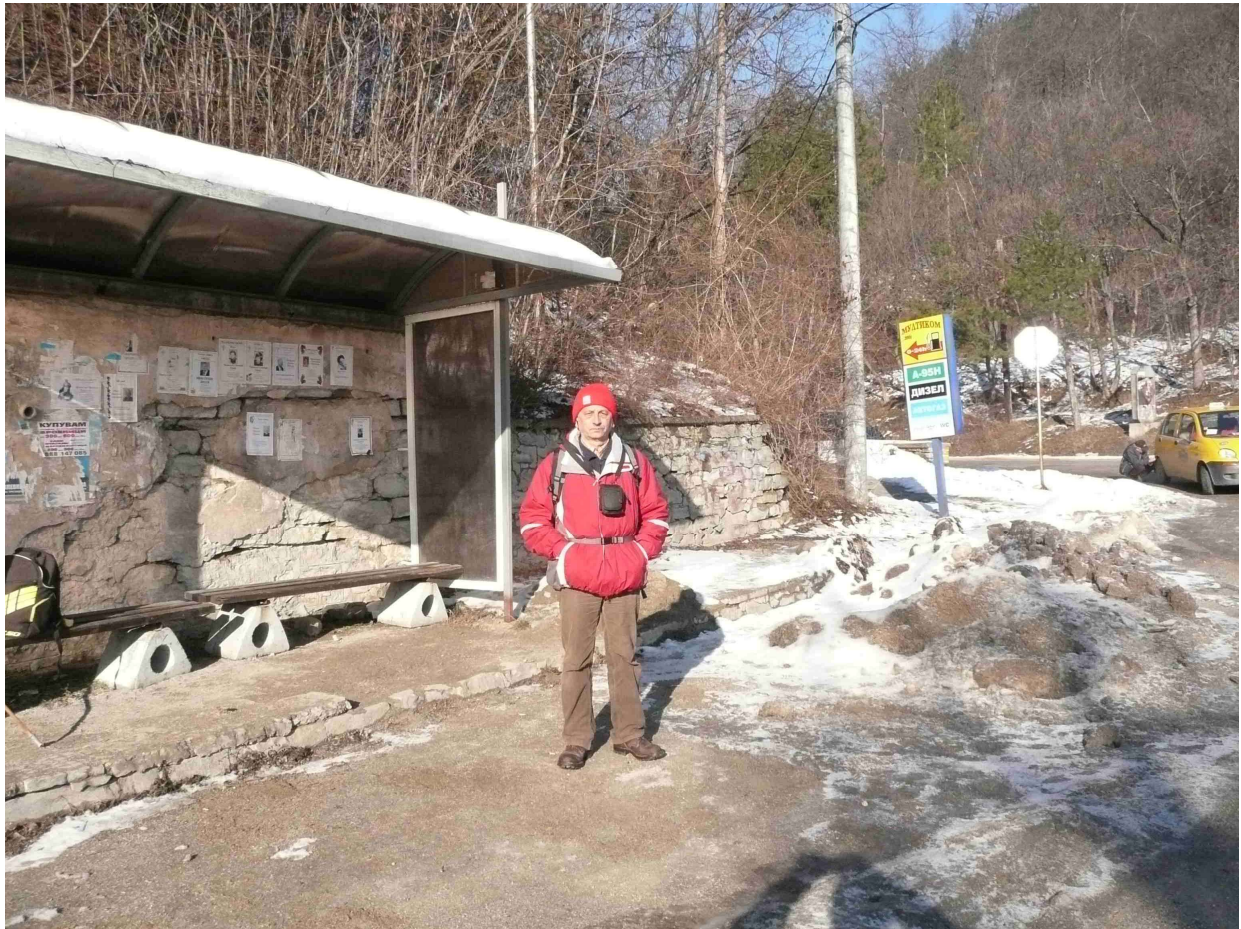
Минахме и покрай църквата Св. Димитър. През 1885 година болярите Асен и Петър обявяват въстанието срещу византийците и обявяват Търново за столица.

След това излязохме на разклон, от който на ляво се тръгва за Св. Троица, на дясно - за хижа Ксилифор, а на направо е шосето за село Арбанаси и град Горна Оряховица.

Времето продължава да е студеничко и Йожко си стои с новото зимно яке, подплатено с поларче.

Тръгнахме по асфалтовия път, защото за пътеката не бяхме сигурни дали няма да се наложи да газим сняг.

Когато излязохме на по слънчеви участъци вече по пътя нямаше никакъв сняг и вървахме съвсем спокойно.

В дясно се виждаше Преображенския манастир.

Няма и след час влязохме в манастира.

Йожко пална свещ в църквата.

В основите на една от църковните колони, където са окачени камбаните, е положен римски пограничен камък донесен от село Хотница. Той бил поставен на границата между римските провинции Тракия и Мизия при император Адриан 117-133 г.

Не може да не отбележим, че калугерките са изключително нелюбезни, навсякъде има опънати въженца и явно не е разрешено да се хапва на масите под навеса. Затова излязохме от манастира и хапнахме на чешмичката отпред.

Прибрахме се по пътеката, по която беше почти сухо и се вървеше също много добре. Отбихме се и на Самоводския заслон, където беше пълно с хора. Ранния следобед се прибрахме в Търново.

13.01.2013 г.